

Okręgowy Sąd Lekarski w (...)
(...)
(...)

OSL-9/Wu/2020

O R Z E C Z E N I E

z dnia (...) 2020r.

Okręgowy Sąd Lekarski w (...) w składzie:

Przewodniczący: (...)

Członkowie: (...)

Protokolant: (...)

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku dr n. med. (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (...) 2020r.
sprawy

(...) Nr PWZ: (...)

obwinionego o to, że jako lekarz endokrynolog zatrudniony w (...) będąc zobowiązanym do udzielenia świadczeń zdrowotnych w ramach Ambulatoryjnej Opieki Specjalistycznej zgodnie z zasadami etyki i deontologii zawodowej oraz przepisami o wykonywaniu zawodu lekarza, zachowywał się sprzecznie z zasadami etyki i wykonywania zawodu gdyż w dniu (...) .2017r. wobec pacjentki (...) leczonej od (...) 2013r. z powodu niedoczynności tarczycy, gdyż wypowiadał niewłaściwe, złośliwe, lekceważące i naruszające godność Pacjentki słowa typu „jest nieogarnięta”.

czym naruszył : art. 53 i art. 8 ustawy o izbach lekarskich, art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry, art. 12 pkt. 1 i pkt. 3 KEL.

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich:

- I. Uznał dr n. med. (...) winnym zarzucanego mu czynu, czyn ten kwalifikuje jako naruszenie art. 53 i art. 8 ustawy o izbach lekarskich, art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry, art. 12 pkt. 1 i pkt. 3 KEL.
- II. Na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 3 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich wymierzył Obwinionemu dr n. med. (...) karę pieniężną w wysokości jednego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw na rzecz (...)
- III. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Obwinionego dr n. med. (...)

(...)

(...)

(...)

.....

.....

.....

UZASADNIENIE

W dniu (...) 2017r. do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w (...) /zwanego w dalszej części Rzecznikiem/ wpłynęła pisemna skarga (...) /zwanej w dalszej części uzasadnienia Pokrzywdzoną/ wskazując na skandaliczne postępowanie – zachowanie” w stosunku do pacjentów, w tym do niej dr n.med. (...)

dowód: skarga (...) (karta nr 1-4)

W dniu (...) 2018r. Rzecznik wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie nietycznego zachowania lekarza.

dowód: postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego (karta nr 32)

W dniu (...) 2018r. dr n.med. (...) /zwanemu dalej Obwinionym/ postawiony został przez Rzecznika zarzut, że jako lekarz endokrynolog zatrudniony w(...), będąc zobowiązanym do udzielania świadczeń zdrowotnych w ramach Ambulatoryjnej Opieki Specjalistycznej zgodnie z zasadami etyki i deontologii zawodowej oraz przepisami o wykonywaniu zawodu lekarza, zachował się sprzecznie z zasadami etyki i wykonywania zawodu i z naruszeniem praw pacjenta w dniu (...) 2017 r. wobec pacjentki(...), leczonej od (...) 2013 r. z powodu niedoczynności tarczycy, gdyż wypowiedział niewłaściwe, złośliwe, lekceważące i naruszające godność Pacjenta typu „jest nieogarnięta”. W ocenie Rzecznika stanowiło to przewinienie zawodowe w rozumieniu art. 53 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty na skutek naruszenia art. 8 ustawy o izbach lekarskich art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty oraz art. 12 pkt 1 i pkt 3 Kodeksu Etyki Lekarskiej.

dowód: postanowienie o przedstawieniu zarzutów (karta nr 57)

W dniu (...) 2019 r. do Okręgowego Sądu Lekarskiego w (...) skierowany został wniosek o ukaranie dr n.med. (...)

dowód: wniosek o ukaranie (karta nr 78)

Okręgowy Sąd Lekarski w (...) rozpoznał sprawę przeciwko Obwinionemu dr n.med. (...) na rozprawach w dniach (...) 2019 oraz (...) 2019 r. i nie znalazł podstaw do przyjęcia, że Obwiniony dr n.med.(...) dopuścił się zarzucanych mu czynów i uniewinnił dr n.med. (...) od zarzucanego mu czynu tj. o naruszenie art.53 i art. 8 ustawy o izbach lekarskich, art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, art. 12 pkt 1 i pkt 3 KEL.

dowód: *protokół rozprawy z(...)2019 (karta nr 95),
protokół rozprawy z(...) .2019r., orzeczenie OIL w (...) u (karta nr 110)*

Dnia (...) 2019r. Rzecznik w przepisany ustawowym terminie wniósł odwołanie od powyższego orzeczenia do Naczelnego Sądu Lekarskiego, wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Orzeczeniu powyższemu zarzucił obrazę przepisów postępowania (*naruszenie art. 59 ust. 1 i art. 61 ust. 3 ustawy o izbach lekarskich*) poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranych dowodów i zaniechanie przeprowadzenia wszystkich istotnych dowodów oraz błęd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, jak również naruszenie prawa materialnego (*naruszenie art. 53 i 8 ustawy o izbach lekarskich, art. 4, art. 31 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty i art. 12 pkt. 1 i 3 KEL*).

dowód: *odwołanie Rzecznika do Naczelnego Sądu Lekarskiego (karta 121 – 122)*

Wyrokiem z dnia (...) 2020r. Naczelny Sąd Lekarski uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez Sąd I instancji. W uzasadnieniu NSL wskazał m.in., że Sąd I instancji w istocie uchylił się od rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, powołując się bezpodstawnie na zasadę domniemania niewinności oraz dyrektywę in dubio pro reo. Zdaniem NSL sam występowanie rozbieżności w materiale dowodowym, nie może skutkować bezkrytyczną ich interpretacją na korzyść Obwinionego, gdyż sprowadzałoby się to do automatycznego dawania wiary dowodom korzystnym dla Obwinionego i apriorycznego odrzucenia dowodów go obciążających. NSL wskazał także na konieczność rozważenia kilku zarzutów o podobnej treści postawionych Obwinionemu wcześniej, jak również ponowienia próby bezpośredniego przesłuchania pokrzywdzonej (...) na rozprawie głównej.

dowód: *orzeczenie Naczelnego Sądu Lekarskiego z uzasadnieniem*

Okręgowy Sąd Lekarski w (...) ponownie rozpoznał sprawę przeciwko dr n.med. (...) na rozprawie w dniu (...) 2020r. Na rozprawie tej nie stawiał się Obwiniony dr n med. (...) (zawiadomiony prawidłowo), zaś stawiała się Pokrzywdzona(...), która zeznała, że w dniu objętym wnioskiem o ukaranie Obwiniony lekarz zachował się w sposób skandaliczny. Dodał, że jak miała iść do Dr (...), to w tym dniu była cała rozdygotana, żołądek ją bolał.

dowód: *protokół rozprawy z dnia (...) .2020*

Na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego Okręgowy Sąd Lekarski w (...) ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzona pacjentka w okresie(...) .2013 a(...) .2016r. 5-krotnie była na wizytach u dr(...) . Przy każdej wizycie dr (...) zawsze niegrzecznie komentował jej osobę (sposób siedzenia na krześle, trzymania torebki) lekceważąco wypowiadał się o badaniach wykonywanych przez pacjentkę u innych lekarzy. Często również zwracał się nieuprzejmie do innych pacjentów w jej obecności.

Pokrzywdzona (...) w dniu (...) 2017r. przyszła do(...) na wizytę do Obwinionego lekarza z uwagi, że „przegapiła swój termin wizyty u endokrynologa”. W rejestracji otrzymała informację, że na nowy termin może być zarejestrowana jedynie za zgodą lekarza i została skierowana do gabinetu dr (...), aby ten termin ustalić. Po wejściu do gabinetu pacjentka usłyszała: „niezarejestrowana to wyjść”. Dodatkowo lekarz określił pacjentkę mianem „nieogarniętej” i próbował też fizycznie wypchnąć z gabinetu.

dowód: *zeznania Pokrzywdzonej, dokumentacja medyczna Pokrzywdzonej, skarga Pokrzywdzonej*

Prawomocnym orzeczeniem z dnia (...) 2017r. w sprawie sygn. akt (...) Obwiniony lekarz(...), został uznany winnym tego, że jako endokrynolog zatrudniony w Specjalistycznej Przychodni Lekarskiej (...) będąc zobowiązany do udzielania świadczeń zdrowotnych w ramach Ambulatoryjnej Opieki Specjalistycznej (AOS) zgodnie z zasadami etyki i deontologii zawodowej oraz przepisami o wykonywaniu zawodu lekarza, zachował się sprzecznie z zasadami etyki wykonywania zawodu i z naruszeniem praw pacjenta ponieważ:

- w dniu(...) .2015r. wobec pacjentki(...) leczonej od 2011r. z powodu pooperacyjnej niedoczynności tarczycy wypowiadał niewłaściwe, złośliwe, lekceważące i naruszające godność Pacjentki uwagi, odmówił wyjaśnienia opisu badania USG tarczycy polecając skorzystanie z encyklopedii lub wizyty w gabinecie prywatnym, co było powodem dokonania przez Pacjentkę zmiany endokrynologa i placówki leczniczej;

- w dniu (...) 2016r.wobec(...) , który oczekiwał 17 miesięcy na konsultację specjalisty endokrynologa, zachował się niekulturalnie „chamsko”, ubliżająco, przy

przedstawianiu problemu zdrowotnego polecił, aby się „zamknął”, opis badania USG jamy brzusznej określił „świszczkiem” a specjalistę nefrologa kierującego zapytanie „pindolog”, nie poinformował Pacjenta o stanie zdrowia, wobec czego Pacjent w poczuciu doznanego upokorzenia podjął decyzję, że jest to druga i ostatnia wizyta u lekarza;

- w dniu (...) .2016r. wobec pacjentki (...) leczonej od 2011r. z powodu przewlekłego zapalenia tarczycy i zgłaszającej pogorszenie stanu zdrowia, zachował się niekulturalnie, ordynarnie, nie poinformował Pacjentki o istotnych aspektach stanu zdrowia i stosowanego leczenia, a lekarza POZ i specjalistę ginekologa, których opinie Pacjentka przywołała określił jako „pipsińskich”.

Za powyższe przewinienie zawodowe Obwinionemu została wymierzona kara pieniężna w wysokości jednej średniej krajowej na cel społeczny (...)

dowód: *orzeczenie OSL z (...) 2017r. wraz z uzasadnieniem,
informacja o karalności z Rejestru Ukaranych Lekarza*

Okręgowy Sąd Lekarski w (...) zważył, co następuje:

Po wnikliwym rozpatrzeniu sprawy Okręgowy Sąd Lekarski uznał, że w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego należy uznać dr n.med. (...) winnym zarzucanych mu czynów.

W zakresie ustaleń faktycznych Sąd uznał za wiarygodne zeznania Pokrzywdzonej(...) . Zeznania te pozwoliły ustalić stan faktyczny w sposób nie budzący wątpliwości co do przebiegu całego zdarzenia, w szczególności sposób postępowania Obwinionego lekarza został przedstawiony w sposób nie dający podstaw do podważenia jej wiarygodności. Pokrzywdzona udzielając na rozprawie odpowiedzi na zadawane pytania, czyniła to w sposób logiczny, jej zeznania były spójne i co do zasady rzeczowe, korelowały ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją medyczną, były przy tym konsekwentne i uzupełniały się wzajemnie z zeznaniami złożonym przed Rzecznikiem. W ocenie Sądu Pokrzywdzona nie miała także absolutnie żadnego interesu w obciążaniu Obwinionego lekarza swoimi zeznaniami. Z tych względów zeznaniom tym należało dać wiarę.

Dokumentacja medyczna Pokrzywdzonej, informacja z Rejestru Ukaranych Lekarzy oraz odpis orzeczenia sądu lekarskiego z 2017r. - zgromadzone w aktach sprawy - stanowią potwierdzenie faktów, co istotne zostały sporządzone przez osoby do tego uprawnione i w przepisanej prawem formie. Żadna ze stron nie podważyła skutecznie wiarygodności tego dowodu. W ocenie Sądu należało zatem uznać ww. dokumenty w całości za wiarygodne.

Obwiniony dr n.med. (...) nie przyznał się do stawianego mu we wniosku o ukaranie zarzutu. W nikłym zakresie znaczenie miały wyjaśnienia Obwinionego oraz zeznania świadka (...) w zakresie stanu faktycznego i późniejszej oceny zachowania Obwinionego wobec Pokrzywdzonej pacjentki w dniu (...) 2017r. Zarówno świadek (...) jak i świadek (...) wskazały bowiem, że nie pamiętają sytuacji z 2017r. dot. Pokrzywdzonej (...) i nie pamiętają pacjentki (...).

Wyjaśnienia Obwinionego były wiarygodne jedynie w części niespornej, tj. przyczyn i daty stawienia się Pokrzywdzonej na wizycie u Obwinionego. W pozostałym zakresie Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom Obwinionego. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom Obwinionego. W toku wyjaśnień złożonych na rozprawie w dniu (...) 2019r. wskazywał, że „[...] pacjentka (...) wielokrotnie twierdziła, że nie jest właściwie leczona, a na Jego uwagi, że nie ma wskazań na leczenie farmakologiczne, reagowała agresją. Dodał, że „nigdy nie użył sformułowania nieogarnięta, bo nie jest to język Jego generacji”.

Sąd podzielił i przyjął za własną argumentację zawartą w uzasadnieniu orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia (...) 2020r., która wskazuje na możliwość zastosowania zasady domniemania niewinności wyłącznie w sytuacji braku dowodów na winę Obwinionego, a nie w sytuacji istnienia dowodów sprzecznych, których ocena należy do Sądu. Jak wskazano powyżej Sąd dał wiarę dowodom przemawiającym za sprawstwem Obwinionego, zaś co do zasady odmówił wiary wyjaśnieniom Obwinionego w tym zakresie.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe przez Sąd doprowadziło do przekonania o winie Obwinionego lekarza. Należy uznać, że w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego czynu nie dał posłuchu normom prawnym i etycznym, chociaż można było podporządkowania się wymagać. W sprawie nie ujawniły się żadne szczególne okoliczności odnośnie osoby Obwinionego, które uniemożliwiałyby mu podporządkowanie się obowiązującym normom KEL, w tym w zakresie dbałości o godność zawodu lekarskiego i poszanowania godności pacjenta, jak również przywołanym we wniosku o ukaranie przepisom ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty. Obwiniony posiada duże doświadczenie zawodowe, zatem wiedział, że tego rodzaju - jak opisane powyżej - zachowanie wobec pacjentki zostanie ocenione jako wysoce naganne.

Sąd chciałby z całą mocą podkreślić, że lekarz zobowiązany jest do traktowania pacjentów z szacunkiem i poszanowaniem ich godności. Art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Lekarskiej jednoznacznie wskazuje lekarzowi, że powinien życzliwie i kulturalnie traktować pacjentów, szanując ich godność osobistą, prawo do intymności i prywatności. Dbałość o poszanowanie godności pacjenta oznaczać powinna traktowanie pacjenta za podmiot o

najwyższej wartości, okazywanie mu szacunku, czy zrozumienie jego sytuacji. Oczywiście wykluczone musi być używanie przez lekarza podniesionego tonu, czy okazywanie pacjentowi niechęci. Naruszeniem powyższych norm był obraźliwy sposób zwracania się przez Obwinionego lekarza do Pokrzywdzonej pacjentki, wzbudzanie w niej strachu przed wizytą lekarską, czy próba wyproszenia pacjentki z użyciem przemocy fizycznej. Obwiniony lekarz naruszył w sposób naganny i karygodny godność Pokrzywdzonej pacjentki, gdyż spowodował u Niej poczucie lekceważenia i poniżenia.

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał (...) winnym zarzucanego mu przewinienia zawodowego, polegającego na nieetycznym zachowaniu w stosunku do leczonej przez niego pacjentki (...)i tym samym naruszeniu art. 4 i art. 36 ust.1 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz art.12 ust.1 Kodeksu Etyki Lekarskiej. Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących w postępowaniu Obwinionego.

Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił wymierzyć lekarzowi karę pieniężną w wysokości jednej średniej krajowej. Sąd wskazuje, że konieczne było wymierzenie stosunkowo surowej kary, w szczególności z uwagi na fakt innych podobnych karygodnych zachowań Obwinionego wobec innych pacjentek w poprzednich latach - udzielenie w okolicznościach niniejszej sprawy jakiegokolwiek innej łagodniejszej kary byłoby zbyt łagodne. W ocenie Sądu znaczenie należy nadać wymiarowi kary w zakresie prewencyjnego oddziaływania na środowisko lekarskie. Biorąc powyższe pod rozwagę uznać należało, że wyłącznie ta kara będzie adekwatna do stopnia winy lekarza i naruszenia przez niego zasad etyki zawodowej.

Odnośnie kosztów postępowania, na podstawie art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich, Sąd postanowił, że koszty postępowania ponosi Obwiniony lekarz.

(...)

.....

(...)

.....

(...)

.....